

РЕШЕНИЕ

№ 828

гр. Перник, 19.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЕРНИК, VI ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Диана Мл. Матеева

при участието на секретаря Лили В. Асенова Добрева
като разгледа докладваното от Диана Мл. Матеева Гражданско дело № 20221720106253 по описа за 2022 година

Производството е образувано по искова молба, депозирана от
Т. Е. К. ЕГН ***** гр.П. ул.В. № **
срещу „Стомана Индъстри“ АД.

Ищецът твърди, че е работник по трудов договор с ответното дружество. Сочи, че на 30.03.2020 г. изпълнявайки трудови функции в Листопрокатен цех – при завиване на гайка с тегло 30 кг., същата се заклинява и при опит за освобождаването ѝ, тя пада и притиска дланта и пръстите на лявата му ръка. Заведен веднага в Здравния пункт, а оттам с линейка в МБАЛ Р. Ангелова гр. Перник, където е прегледан от травматолог, назначена рентгенография - с установяване фрактура на апекс фаланга на 4-ти пръст на лява ръка и данни за фисура на главата на дистална фаланга на 5-ти пръст. Опериран по спешност, с продължило лечение и превръзки в отделението за 14 дни след което – сваляне на конците. След започнало почерняване, ищецът отива на консултация в СОФИЯ МЕД ООД гр. София – установява се некроза на дистална фаланга на 4-ти пръст на лява ръка. Опериран, изписан и отново амбулаторно лечение с превръзки. Ищецът е бил в болничен отпуск от 30.03.2020 до 27.01.2021 г.

Съгласно данните, ищецът е претърпял трудова злополука, която на основание чл. 60, ал. 1 КСО с разпореждане № 9/10.04.2020 г. на длъжностно лице при ТП на НОИ Перник е призната за трудова на осн. чл. 55 ал. 1 КСО. Разпореждането е влязло в сила на 28.05.2020

Конкретизира, че злополуката се е случила в „Листопрокатен Цех“ на дружеството по време на работна смяна.

Твърди, че изпитал непосилна болка, съпроводена със силно кървене, при което по време на двете операции , лечението и възстановяването, към настоящия момент вече не може да си служи пълноценно с лявата ръка.

Твърди, че освен физическите болки е претърпял и изключително големи затруднения в ежедневноото си обслужване за дълъг период, като не е можел сам да се облича, храни, да се грижи за личната си хигиена. Допълва, че освен физическата болка е претърпял и психическа, като пред него постоянно изниквал споменът от злополуката за окървавената му ръка.

Посочва, че изпитва постоянно неудобство в социалните си контакти, тъй като не може да използва лявата си ръка.

С оглед на изложеното моли съда да осъди ответното дружество да му заплати сума в размер на 40 000 лева – неимуществени вреди, ведно със законна лихва от датата на увредата – 30.03.2020 г., до окончателното изплащане. Претендира разноски.

В срочно депозиран писмен отговор ответникът оспорва предявените искове. Конкретно намира, че искът за присъждане на неимуществени вреди е завишен с оглед интензитета на конкретните болки и страдания, претърпени от ищеца. Поддържа, че болките са били силни единствено непосредствено след злополуката и не е налице трайно увреждане здравето на ищеца, както и загуба на работоспособност.

Счита, че отговорността му следва да бъде редуцирана, тъй като ищецът е допуснал „груба небрежност“ по смисъла на чл. 201, ал. 2 КТ.

Твърди, че ищецът не е спазвал правилата за здравословни и безопасни условия на труд, поради което с действията си той е допринесъл за настъпване на злополуката, позовавайки се на чл. 126, т. 6 КТ и чл. 33 ЗЗБУТ.

Твърди, че ищецът е получил изплащане на суми по покрит застрахователен риск от работодателя за настъпилата трудова злополука, която сума следва да се приспадне при евентуално уважаване на исковата претенция.

С оглед изложеното моли предявените искове да бъдат отхвърлени. Претендира разноски.

В съдебно заседание ищецът се представлява като поддържа така предявените искове

Ответната страна е депозирала писмено становище, с което поддържа вече изложеното.

Съдът, след като прецени събраните по делото релевантни за спора доказателства и обсъди доводите на страните, приема за установено следното от фактическа страна:

По делото не е спорно, включително обявено за обстоятелство, което се признава и не следва да се доказва с доклада по делото, че ищецът и ответникът са били обвързани от валидно трудово правоотношение, при действието на което на 30.03.2020 г. е настъпила злополука, приета за трудова с разпореждане № 9/10.04.2020 г. от ТП – Перник към НОИ, влязло в сила.

По делото са представени и приети като писмени доказателства всички медицински документи, по случая.

От тях се установява, че ищецът е действително е получил описаното увреждане :

След като е прегледан от травматолог, и назначена рентгенография- с установяване

фрактура на апекс фаланга на 4-ти пръст на лява ръка и данни за фисура на главата на дистална фаланга на 5-ти пръст. Опериран по спешност, с продължило лечение и превръзки в отделението за 14 дни след което – сваляне на конците. След започнало почерняване, ищецът отива на консултация в СОФИЯ МЕД ООД гр. София – установява се некроза на дистална фаланга на 4-ти пръст на лява ръка. Опериран, изписан и отново амбулаторно лечение с превръзки.

Ищецът е бил в болничен отпуск от 30.03.2020 до 27.01.2021г.

Предписана е терапия.

По делото е приета СМЕ, неоспорена от страните. В нея вещото лице е посочило, че травмата е довела до временно разстройство на здравето, като се е стигнало до частично възстановяване функционалността на ръката и козметичен дефект - налице е естетически дефект..

В случая водеща за ищеца е дясна ръка. Увредата е на лява ръка. След увреждането е променен хватът на ръката поради липсващата част от 4-пръст която е в размер 1-3 мм. Но води до естетически дефект, което за ищеца е емоционален момент – стрес при контакт с околните. При дейност с тази ръка е възможно да има променена чувствителност на кожата в зарасналия участък и води винаги до повишено внимание от страна на ищеца при боравене с лявата ръка. Понастоящем ищецът твърди, че продължава да чувства болка в отстранената част на 4 пръст.

Бил е в болничен отпуск за периода 30.03.2020-27.01.2021г. / 10 месеца/

Съгласно ЕР на ТЕЛК № 0337 015 от 27.01.2021 му е определена 10 % трайна намалена работоспособност.

По делото са събрани устни доказателства чрез разпит на свидетели :

Първият свидетел е приятел на ищеца, получил обаждање след злополуката, описва претърпени стрес от ищеца и майка му която е на 70 години. Подпомагал е ищеца в периода на възстановяване . Ищецът има и брат, който също да помага.

Вторият свидетел е колега на ищеца. Очевидец е на злополуката. Неговите показания подкрепят установеното с писмени доказателства.

Свидетелства и за преживения от ищеца стрес и притеснение при случилото се.

Разпитан е свидетел на работодателя, който обяснява начина на инструктаж, както и механизма на самото действие

По делото е депозирано писмено становище от ЗД „Евроинс“ ЕАД , с което се сочи, че ищецът е застраховано лице по групов застрахователен договор „Живот“, сключен между дружеството и ответника, както и че от него са заявявани претенции и му е изплатено застрахователно обезщетение – в размер на 10 444.48лв.- като по това обстоятелство не се спори.

Така установената фактическа обстановка обуславя следните правни изводи на съда:

Районен съд Перник е сезиран с обективно кумулативно съединени осъдителни иски с правно основание чл. 200, ал. 1 КТ, съгласно който за вреди от трудова злополука

или професионална болест, които са причинили временна неработоспособност, трайно намалена работоспособност 50 и над 50 на сто или смърт на работника или служителя, работодателят отговаря имуществено независимо от това, дали негов орган или друг негов работник или служител има вина за настъпването им. **Предмет на спора са неимуществените вреди, претърпени от ищеца.**

Съдът намира, че в настоящото производство безспорно се установиха елементите от фактическия състав на предявения иск:

- съществуването на валидно трудово правоотношение с ответника към твърдения период,
- наличието на трудова злополука, констатирана по съответния административен ред с влязъл в сила административен акт,
- претърпени неимуществени вреди/болки, страдания, неудобства и
- причинно-следствена връзка между професионалното заболяване и наличието на неимуществени вреди.

Съгласно приетото в Решение № 149 от 13.01.2021 г. на ВКС по гр. д. № 4301/2019 г., III г. о., ГК - Дължимото обезщетение за вреди от трудова злополука се определя от сбора на претърпените имуществени вреди (претърпени загуби и пропуснати ползи) и неимуществени вреди.

В случая не се претендират имуществени вреди/ се установяват по вид и размер и се кумулират/, а **само неимуществените вреди** - които се определят по справедливост, и от получената обща сума се намалява полученото обезщетение и/или пенсията по общественото осигуряване, съгласно разпоредбата на чл. 200, ал. 3 КТ.

Спорен по делото е единствено въпросът за размера на дължимото се на ищецът обезщетение за неимуществени вреди за причинените му увреждания.

Съгласно разпоредбата на чл. 52 ЗЗД обезщетението за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост.

Понятието, „справедливост“ по смисъла на чл. 52 ЗЗД не е абстрактно. То е свързано с преценката на редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства, които трябва да се имат предвид от съда при определяне размера на обезщетението /т.2 от ППВС № 4 от 23.12.1968 г./.

Такива обективни обстоятелства при телесните увреждания могат да бъдат характерът на увреждането, начинът на извършването му, обстоятелствата, при които е извършено, допълнителното влошаване състоянието на здравето, причинените морални страдания, осакатявания, загрозявания и пр.

Справедливо по смисъла на чл. 52 ЗЗД обезщетение, означава да бъде определен от съда онзи точен паричен еквивалент на всички понесени от конкретното увредено лице болки, страдания и неудобства - емоционални, физически и психически сътресения, които ноторно намират не само отражение върху психиката му, но му създават и социален дискомфорт за определен период от време, а понякога и реална възможност за неблагоприятни бъдещи прояви в здравословното му състояние и които в своята цялост представляват конкретните неимуществени вреди.

Същевременно обезщетението за неимуществени вреди има паричен израз, поради което всякога се явява детерминирано и от икономическа конюнктура в страната, една от проявите форми на която са и нормативно определените лимити за отговорността на застрахователя, независимо, че те сами по себе си не са пряк израз на принципа за справедливост по смисъла на чл. 52 ЗЗД.

Настоящият съдебен състав намира, че при определяне размера на обезщетението за неимуществени вреди следва да бъдат взети предвид обстоятелства, които се установяват от СМЕ и събраните гласни доказателства.

От показанията на свидетелите се установи механизмът на самото увреждане как точно се е стигнало до него, последиците от същото и че трудовата злополука е създавала значителен дискомфорт в ежедневието на ищеца.

С оглед на отношенията им със страната – колегиални отношения, настоящият състав съобрази показанията им във връзка с факта, че са колега и очевидец.

Съдът, поради това, е длъжен да извърши преценка на тяхната обективност с оглед на всички други данни по делото и доколко поведението на свидетеля изключва заинтересоваността да е повлияла на достоверността на показанията му.

В конкретния случай съдът намира, че показанията на свидетелите относно неговите лични възприятия пряко кореспондират с **външните проявления на увреждането, изложени в СМЕ**, поради което съдът ги кредитира в цялост. **Касае се за отстранени 5 мм. от 4-ти безименен пръст на лява ръка, водеща му е дясната ръка.**

Същите се подкрепят и от приетите по делото като писмени доказателства.

От страна на работодателя доведеният свидетел дава сведения относно начина на инструктаж и спецификите на извършваната дейност, довела до увреждането.

При тези данни съдът намира, че справедливото обезщетяване на ищеца за претърпяната трудова злополука следва да се определи в размер на 10 000,00 лева, като искът бъде уважен за тази сума и отхвърлен до пълния предявен размер от 40 000,00 лева като неоснователен.

Съдът счита посочения размер за адекватен, както и реално съотнесим към размера на вече полученото застрахователно обезщетение в приблизително същия размер, също оценен по правилата на справедливостта.

В аналогични размери са присъдени обезщетения по аналогични казуси със същия работодател и аналогични увреждания, за което вече е създадена и устойчива съдебна практика, вкл. и на районен и въззивен съд.

При основателност на главната претенция, следва да бъде уважена и акцесорната за присъждане на законна лихва от датата на увредата по правилото на чл. 84, ал. 3 ЗЗД.

В допълнение следва да бъде посочено, че при определяне на обезщетението за претърпените от ищеца неимуществени вреди съдът отчита, че ищецът е добро общо здравословно състояние, двигателно активен без помощни средства, в трудоспособна възраст.

Отчетено е също, че не са налице травматични увреждания на жизнено важни вътрешни органи.

Касае се за отстранени 5 мм. от 4-ти безименен пръст на лява ръка, водеща му е

дясната ръка.

Налице са били изключително силни болки през първите две седмици, силни до края на месеца, когато са премахнати превръзките и поэтапно възстановяване до края на периода на болничен отпуск. Съобразени са също настъпилите вследствие увреждането физиологични промени – затруднен захват, довел до търпените от това болки, ежедневни житейски неудобства и лишения.

Възражението на ответника по чл. 201, ал. 2 КТ съдът намира за неоснователно, поради недоказаност на същото.

По делото не се събраха доказателства, че ищецът не е спазвал правилата за здравословни и безопасни условия на труд, поради което с действията си той е допринесъл за настъпване на злополуката.

Не е налице и специалната предпоставка, визирана в тук посочената норма – с поведението си ищецът да е допуснал „груба небрежност“, която в теорията и практиката се приема, че се изразява в неполагане на грижа, която би положил и най-небрежният човек при подобни условия, неполагане на значително по-елементарна степен на загриженост.

В Решение № 79 от 27.02.2012 г. по гр. дело № 673/2011 г. на IV г. о. на ВКС се приема, че такава е налице, когато пострадалият е съзнавал, предвиждал настъпването на неблагоприятните последици, но се е надявал, че няма да настъпят или че ще ги предотврати.

Той следва да е допринесъл за трудовата злополука, но вината му не може да се предполага.

Доказателствената тежест за предпоставките на чл. 201, ал. 2 КТ е на работодателя - Решение № 62 от 24.02.2015 г. по гр. дело № 2798/2014 г. на IV г. о.

В случая, при съвкупна преценка на събраните по делото доказателства и цялостна оценка на конкретната фактическа обстановка при настъпване на трудовата злополука, съдът приема, че не е доказано твърдението на ответника, че с поведението си ищеца е съпричинил вредоносния резултат при допусната груба небрежност.

По делото не са ангажирани никакви доказателства от страна на ответника, чрез неговия процесуален представител в тази насока.

Не е установено към момента на злополуката ищецът да се е отклонил от изпълняваните трудови задължения или да е нарушил правилата за безопасност, което поведение да има отношение към настъпването на вредоносния резултат.

По разноските:

Разноски са претендирани от ищеца и при този изход от спора следва да му бъдат присъдени такива съобразно изхода от спора.

Тъй като спорът е трудов – разноските за в.л. 250лв. са платени от бюджета на съда, поради което следва да се поемат от ответния работодател.

Държавна такса в размер **400лв.** също се заплащат от ответния работодател и **5,00 лева** в случай на служебно издаване на изпълнителен лист

Ответният работодател следва да заплати адвокатски разноски по чл.38 от З Адв. на ищцовия адв.В. К. в размер на 1300лв.

По правилото на чл. 78, ал. 3 ГПК ответникът също има право на разноски. От доказаните такива в размер на 5760 лева с ДДС следва да му бъдат присъдени 4460лв. съобразно изхода от спора.

Неоснователно е възражението за прекомерност на размера на адв.възнаграждение на ответника, тъй като същото е изчислено съобразно Наредба № 1 , както и реално е направено в този именно размер, видно от представеното платежно нареждане.

С оглед гореизложеното съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА на основание чл. 200, ал. 1 КТ „СТОМАНА ИНДЪСТРИ“ АД, с ЕИК: 113506219, със седалище и адрес на управление: гр. Перник, ул. „Владайско въстание“ № 1 **да заплати** на

Т. Е. К. ЕГН ***** гр.П. ул.В. № **

СУМАТА 10 000лв. неимуществени вреди - ведно със законна лихва от датата на увредата – 30.03.2020 г., до окончателното изплащане -

За претърпяна трудова злополука на 30.03.2020 г. при трудови функции в Листопрокатен цех на посоченото дружество–

Изразяваща се в: фрактура на апекс фаланга на 4-ти пръст на лява ръка и данни за фисура на главата на дистална фаланга на 5-ти пръст, впоследствие - некроза на дистална фаланга на 4-ти пръст на лява ръка, с оперативно премахнати 5 мм. от върха на 4-ти / безименен пръст / на лява ръка

КАТО ЗА ПЪЛНИЯ ПЕРДЯВЕН РАЗМЕР 40 000 лева – неимуществени вреди, **ОТХВЪРЛЯ** като НЕОСНОВАТЕЛЕН И НЕДОКАЗАН

ОСЪЖДА на основание чл. 200, ал. 1 КТ „СТОМАНА ИНДЪСТРИ“ АД, с ЕИК: 113506219, със седалище и адрес на управление: гр. Перник, ул. „Владайско въстание“ № 1 **да заплати** на адв.В. К. ПАК – на основание чл.38 от З Адв. – адвокатско възнаграждение в размер на **1300лв.**

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 3 ГПК Т. Е. К. ЕГН ***** гр.П. ул.В. № **-**да заплати** на „СТОМАНА ИНДЪСТРИ“ АД сума в размер **4460 лева** – адвокатски разноски съобразно отхвърлената част от исковете.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 6 ГПК „СТОМАНА ИНДЪСТРИ“ АД **да заплати** на Районен съд Перник сума в размер 250 лева за депозит за вещо лице, **400 лева** държавна такса и **5,00 лева** в случай на служебно издаване на изпълнителен лист.

Решението може да бъде обжалвано в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Окръжен съд Перник.

Препис от решението ДА СЕ ВРЪЧИ на страните.

Съдия при Районен съд – Перник: _____